

(המשך מעמוד 16)

דוגמה רוסית ידועה. אולם השירה לא באה. היו לכך שתי סיבות:

● בעלי עשרות המכוניות שבאו ביחידות מכל כנפי הארץ למקום ההתכנסות בנתניה לא יכלו כלל להגיע למקום, ואם הגיעו לא מצאו שם שירה מאורגנת. הם סברו כי המיבצע התבטל, חזרו לביתם.

● שירת הנושא שבאה מתלאביב הוד הרה מראש על דבר המלכודת הממתנה לה. החליטה שלא להיכנס כלל לנתניה, והמשיכה בדרכה ישר למשולש. בדרך הספיקו כמה מכוניות של נוסעיה אחתה מנתניה ומקומות אחרים להצטרף אליה.

בנתניה עצמה נאלצה המשטרה לפעול ל- פתיחת הכביש. היא קצרה את הקציר שנוצר עלידי זרוע אחת של השלטון. אירעו התנגשויות המוניות, שארכו ארבע שעות. כאשר הכירו כמה מאנשי המקום את צלם העולם הזה, הסתערו עליו, ורק בנס ניצל ממישפטליניץ.

ראשיתה נכת במקום, ניסה להרגיע את הבריונים, התלונן על כי המשטרה פעלה נגדם, הוא לא ייסר את המפגינים על עצם מסרת בואם: לערוך פגרום-דמים בערבים ובנוסעיה אחתה. להיפך: הוא הבטיח להם ש"שום ערבי לא יבוא עם השירה לנתניה", וכי ששה הבריונים שנעצרו ישוחררו מיד, ואמנם, הם שוחררו.

★ ★ ★

"ישחזק אתכם אחד אחד"

כשהמשיכה השירה הקטנה בדרכה לעבר כפריונה, שמו משתמיה לב לי- מסויה-משטרה החג מעליה. בצידו הדרכים היו מאוביי-משטרה מוסתרים, שדיווחו באל- חוט למרכז המיבצע.

ההיתקלות לא נערכה ככביש המשולש. אלא ככביש נתניה-טולכרם — בקטע שהוא, כנראה, מחוץ לאזור המימשל הצבאי. מחסום מיטרתני עצר את השירה. השוטרים ליד המחסום, צבאיים ואזרחיים, כמו כל מאות (או אלפי) משתתפי המיבצע, חבשו קס- דות-פלדה וגשו אל אלות ומגינים.

הנוסעיה אחתה — ביניהם משפחות על יל- ידיו מן המכוניות. בלשו ביניהם עורכדיק, רופאים וסטודנטים. אורי אבנרי חזר באונייהם בקיצור על מסרת השירה — להביא ידידות ואהדה. הוא קרא למשתתפים שלא להיגרר לפרובוקציות, שלא להיכנס לתגרות, שלא לגלות התנגדות פעילה או אלימה לשוטרים. "אני עצמי אמשך בגלל לעבר קלנסאחה", הודיע, ופנה לעבר המח- סום. קבוצה של כשלושים מתנדבים צעדה עימה. בלש ביניהם בנה על קביים.

אחרי כמה צעדים נתקלו הצועדים במחסום חי של שוטרים. כדי למנוע היתקלות גור- נית, ישבו על הכביש. אורי דייחיס פתח בשירה: "הנה מה טוב ומה נעים, שבת אחים גם יחד!"

בינתיים אירע עוד משהו. בריוני נתניה, שמישהו הודיע להם כי הטרף נמלט מידיהם, מיהרו בעיקבות השירה. כמה עשרות מהם הספיקו להגיע למקום. ביניהם בלשו שוב הבריונים שהיו מעורבים בתקרית לפני שבוע. באותם את נוסעיה-השירה יושבים על הכביש, פתחו בצעקות היסטוריות:

● "נבלות, למה לא באתם לנתניה?" היינו שוחטים אתכם אחד-אחד!"

● "בושה וחרפה, הברכנסת יושב על הכביש! כך התחיל היטלר!"

● "צריכים לשחוט את כל הערבים!" קולם התמוז עם קול השוטרים. "אני נותן לכם חמש דקות להתפזר, אחרת אפנה אתכם ככוח!" צעק קצין-המשטרה ברמקול לעבר היושבים. אך לא היתה לו סבלנות. עוד בטרם עברו חמש הדקות, נתן את האות להסתערות.

תחילה התנפלו השוטרים על אבנרי, תפ- סו אותו בידיו ובזרועותיו, גררו אותו לי- נידות, השליכוהו על קרקעית ומיהרו מן המקום — כנראה כדי שלא יחזה בהמשך.

★ ★ ★

"קשה למדוד מכות"

אכן, ההמשך היה ראוי לכך. השוטרים האזרחיים והצבאיים התנפלו על היוש- בים, שאיש מהם לא התנגד ולא הרים יד. הם הלמו בהם באכזריות באלות, פתחו לאחי- דים מהם את הראשים. תוך כדי כך נגררו על הארץ אל הניידות. בריוני נתניה סייעו בידי השוטרים — בעוד אלה הולמים בי- אלות וגוררים, בעטו הבריונים בראשיהם ובצלעותיהם של הנגררים. איש מהם לא נעצר, כמוכן.

תוך כמה דקות נעצרו 16 איש. אחד מהם היה צלם העולם הזה, יגאל מן. הוא עמד בין שאר העיתונאים והצלמים, כשמישהו

הצביע עליו וקרא: "זהו צלם העולם הזה!" מיד הסתערו עליו השוטרים, הוציאוהו מ- בין קבוצת העיתונאים וגורריו לתוך הנד- דת. איש מן העיתונאים האחרים לא נאסר — אך השוטרים עשו את הכל, כולל מהלומות והרמת מגינים, כדי שלא יצלמו את הנעשה. בסך הכל נעצרו 16 איש, רובם סטודנ- טים, וביניהם שלוש נשים וצעיר ערבי. הם הובלו למשטרת כפר-סבא, נכלאו שם. כא- שר בא למקום אחד מראשי התנועה ושאל אם נמצאים שם העצורים, שיקר לו השוטר התורני: "לא, אין פה אף אחד!"

בינתיים הובל אבנרי בניידת למשטרת פתח- תקוה. שוטר החזיק בשתי זרועותיו בעת הנסיעה, וכשניסה לזוז אמר: "שב בשקט — אתה עצור!" בחצר תחנת פתח-תקוה הוחזק כרבע שעה בניידת, ואז המשיכה הניידת בדרכה. היא הגיעה לבניין העירייה בתלאביב. שם הודיע לו שוטר: "קבלתי הוראה להוריד אותך כאן!" אבנרי נאלץ לי- חפש מכונית אחתה, כדי לחזור למקום הי- תקרית ולשטח בעצורים ובפצועים.

כששאל אחד העיתונאים מדוע היה צורך להפעיל אלות בצורה כה אכזרית נגד אנ- שים שקטים שלא גילו שום התנגדות, אמר, לדברי הארץ, רב-פקד מיכאל בוכנר, דובר משטרת הדרום, שנכח במקום, בצנינות: "קשה למדוד את עוצמת המכות". מפקד הפעולה, סגן-ניצב ברוך מאיר, הוסיף ברוח דומה: "הם לא נענו לקריאה להסתלק, ו- להודעה המוקדמת ברדיו שלא להיכנס לי- אזור. כשעמדו בסירובם, קיבלו מכות!" כליו- מר — המכות נועדו כעונש.

אחד המשתתפים, שהוכה קשה בפניו בי- מכת-אלה, שכב על הארץ כשהוא זב דם מפצע עמוק ליד עינו. הוא לא זכה לטיפול במקום ובניידת. רק זמן ניכר לאחר שהגיע לכלא, נחש ונתפר פצעו.

מיקרה אחר: תוך כדי גירירתו איבד מיכאל מנר, ממשתתפי השירה, נעל ומשקפיים. לעיני השוטרים, הם נגנבו עלידי אחד מ- בריוני נתניה. עתונאי העיר את תשומת ליבו של קצין-משטרה על כך. הלה השיב, בחיוך אוילי: "תוכל להגיש תלונה?" (ה- בריון לקח את הנעל והמשקפיים לנתניה, הציגם שם כאילו הם שייכים לאורי אבנרי, נערץ שם כגיבור היום).

ששת העצורים של הפגרום בנתניה שוח- ררו מיד. לאו כן 16 עצורי שירת-האחחה. עד הערב שוחררו רק ששה, ביניהם שלוש הנשים, וכן דויד ארנפלד. השאר שוחררו רק למחרת היום. כולם הואשמו בשורה ארו- כה של האשמות.

★ ★ ★

מה היתה המטרה?

אין ספק כי הפעולה כולה היתה פרי תכנון במוסד נסתר של השלטון, ש- דוברו הוא אותו "יועץ ראש-המשלה לי- עניינים ערביים". הוא שהכין את הפגרום בנתניה, אשר נמנע רק בנס, הוא שהכין את מצב-החירום במשולש, ואת הטיפול הי- ברוטאלי בנוסעיה-האחחה.

מדוע? זאת היתה השאלה הגדולה.

● מול גל ההתייקרות, המרושש את השכבות העניות ביותר, הוחלט להסיח את דעתם עלידי מסע-הסתה לאומני, להפנות את זעמם לעבר הערבים ו"האויב הפנימי". מגמה זו משתלבת יפה עם מאורעות אחרים של-השבוע, ערב הגשת תקציב הממשלה.

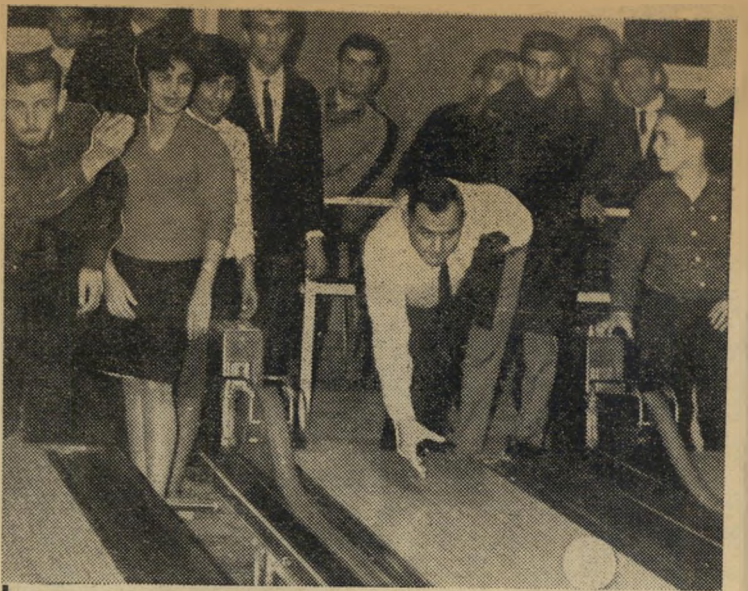
● נוכח הרישה לבטל את המימשל הי- צבאי כללי, מגייסים כוחות-החושך, המס- תתים מאחורי המימשל, את כל הכוחות כדי להוכיח שהוא דרוש.

● הפגנה של אחחה, המוכיחה לציבור הערבי כי יש בציבור היהודי בעלי-רצון טוב הרוצים בשוויוניות, היא לרועץ בעיני השלטון, המבקש להחזיק את הערבים בהרגשה שהם מבודדים ומנותקים, נתונים למרותו לשבט ולחסד. לכן הופעלו דוקא נגד קומץ של בעלי-רצון-טוב אמצעים הי- מתאימים, באכזריותם ובכמותם, למלחמה בי- התקוממות מזוינת.

תהיה התשובה אשר תהיה: מסע-האחחה הוכיח כמה דברים חשובים:

● שכל הדיבורים על ביטול המימשל הי- צבאי הם כובים שנועדו לטימטום הציבור. בחסות הממשלה החדשה, ובכיסוי של מפ"ם, פועלים זרועות המימשל הצבאי ומנגנון- החושך ביתר ברוטאליות מאשר בימי ביגיי. ● התנהגות המימשל מביאה להסתה המוני ישראל השניה, ובעיקר מקרב יוצאי צפון-אפריקה, בעלי השניאה המסורתית לי- ערבים, לשם עריכת פוגרומים.

אך הוכח גם לקח שלישי: שבעלי-הרצון- הטוב, אפילו כשמיספרם מועט, יכולים לי- הוכיח במעשים את החלטתם הנחושה לקום נגד הנחשול הערפרי.

BOWLING!

התחביב של תל-אביב:

רח' דיזנגוף 96 (מול "פיצה")
כדורת!
פתוח מהצהרים ועד לחצות

בגלל בקשות רבות

אנו פותחים, בנוסף לקורס ערב

גם קורס בוקר

לקוסמטיקה

שיפתח ביום ג' 22.2.66

ניתנת גם לך האפשרות להצטרף לרשת הקוסמטיקאיות המבוקשות ביותר בישראל

ההרשמה: ביה"ס לקוסמטיקה "גלילה", ת"א, בן-יהודה 52
טל. 222773

טיול
איך/פה?

חברת של טיולי "אירופה טורס" לשנת 1966 עם מבחר של 64 טיולים מוזכרים (כולל 2 טיולים למזרח הרחוק). ניתנת כבר להשגה בכל משרדי הנסיעות.

הטיול
האובד ביותר

יורסום אונגר

הנך רשאי לנהוג במכוניות מרוץ ללא רשיון בשטח התערוכה הפתוח כל יום מ-5 עד חצות

"קארטינג"

הספורט שכבש את כל אירופה

אויטובוסים: 22, 27, 28, 42